

RECULL DE PREMSA

17/10/2014

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

 acceso

ÍNDICE

PRENSA

2

INTERNET

29

PRENSA

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
17/10/14	El CIC denunció la difusión de la imagen de la auxiliar de enfermería contagiada por ébola / ULTIMA HORA	6	1
17/10/14	La foto de Romero no era correcta / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	7	2
17/10/14	EL CIC DENUNCIA LA DIFUSIÓ DE LA IMATGE DE TERESA ROMERO A L'HOSPITAL / REGIO 7	9	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
17/10/14	MIRADES. EL FOTOPERIODISME, REIVINDICAT / ARA	11	2
17/10/14	PILAR EYRE Finalista del Planeta: «El libro homenajea a los corresponsales de guerra» / EL MUNDO (ED. CATALUNYA)	13	1
17/10/14	"VISA POUR L'IMAGE I LIBERPRESS TENIM OBJECTIUS COMUNS" / EL PUNT AVUI (GIRONA)	14	1
17/10/14	ELMUNDO.ES, EL PRIMERO DE LA CLASE / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	15	1
17/10/14	NOU AVENÇ EN LA LLEI QUE PROTEGIRÀ LAPROPIETATINTEL·LECTUALAESPANYA / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	16	1
17/10/14	EL MÓN QUE PORTEM DINS. EL FOTOPERIODISTA RICKY DÁVILA EXPOSA 'TODAS LAS COSAS DEL MUNDO' / LA VANGUARDIA (QUE FEM?)	17	2
17/10/14	EL FESTIVAL «VISA POUR LIMAGE» ADVOCA PER LA LLIBERTAT D'EXPRESSIÓ / DIARI DE GIRONA	19	1
17/10/14	EXPANSIÓN.COM, LA WEB ECONÓMICA QUE MÁS CRECE EN UN AÑO / EXPANSION	20	1
17/10/14	EL LARGO CAMINO DE SÁNCHEZ HACIA LA PRESIDENCIA DE RTVE / ABC (EDICION NACIONAL)	21	1
17/10/14	SÁNCHEZ SERÀ PRESIDENT DE RTVE DIMECRES QUE VE / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	22	1
17/10/14	MOR L'ESCRITOR I PERIODISTA EMPORDANÈS JOAN GUILLAMET / EL PUNT AVUI (GIRONA)	23	1
17/10/14	TVE, MAYDAY,MAYDAY, PER ALFRED REXACH / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	24	1
17/10/14	SÁNCHEZ ENTRA A RTVE AMB ELS ÚNICS VOTS DEL PP / ARA	25	1

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
17/10/14	EL PUNT AVUI, GUANYADOR DEL PREMI LLUÍS COMPANYYS / EL PUNT AVUI	26	1
17/10/14	SÁNCHEZ JA ÉS CONSELLER DE RTVE PERÒ NO PRESIDENT / EL PUNT AVUI	27	1
17/10/14	NETFLIX SE DESPLOMA EN BOLSA CERCA DEL 20% / EXPANSION	28	1

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

CRISIS SANITARIA • AUMENTAN LOS SOSPECHOSOS DE PADECER LA ENFERMEDAD DEL ÉBOLA

Ingresan tres personas en Madrid y tres en Tenerife por posible contagio de ébola

► Uno de los observados en Canarias es un sanitario que trabajó en Sierra Leona y es considerado de alto riesgo ► En el centro Carlos III, un misionero llegado el pasado martes de Liberia quedó internado con fiebre

EFE-MADRID

Seis personas fueron hospitalizadas ayer por sospecha de ébola, tres en Madrid y otras tres en Tenerife, entre ellas un misionero y un sanitario que atendieron a enfermos en Liberia y Sierra Leona y, al menos, este último caso se considera «de alto riesgo».

En el Hospital Carlos III de Madrid ingresó con fiebre un misionero que llegó el martes de Liberia. Pertenecía a la misma orden, San Juan de Dios, a la que pertenecían los dos misioneros fallecidos por esta enfermedad.

En este mismo centro, también ingresó con fiebre un pasajero de un vuelo París-Madrid de Air France, que procedía originalmente de Lagos (Nigeria).

El tercer hospitalizado en Madrid es un hombre, con dolencias previas, que utilizó la misma ambulancia en la que fue trasladada la auxiliar de enfermería Teresa Romero.

En Tenerife, en el hospital de La Candelaria ingresaron otras tres personas, preocupa especialmente el caso de un enfermero de Cruz Roja que había regresado hace ocho días a España desde Sierra Leona, tras haber atendido a pacientes con esa enfermedad en Kenema.

Medidas preventivas

Otras dos personas, que convivían con el enfermero, fueron también ingresadas como medida preventiva.

El director del Centro de Alertas y Emergencias Sanitarias del Ministerio de Sanidad, Fernando Simón, explicó con respecto al caso del pasajero llegado de París que sufría temblores y llegó a Barajas sobre las 11.30 horas en un vuelo en el que iban 163 personas: 156 pasajeros, dos pilotos y cinco tripulantes de cabina que abandonaron el avión dos horas después, una vez que dos médicos con trajes especiales subieron a la nave para atender al enfermo.

El pasajero permaneció en observación en la zona de aislamiento del aeropuerto hasta su traslado al centro sanitario. El res-

Imagen de la ambulancia que traslada al pasajero del vuelo de Air France que cubría la línea París-Madrid y que tenía fiebre y temblores. ■ Foto: J. MEDINA

Al margen

Teresa Romero se encuentra estable y su carga viral se ha reducido

La auxiliar de enfermería contagiada por ébola, Teresa Romero, se encuentra estable y su carga viral se ha reducido.

El parte médico afirma que «la paciente sigue estable, la carga viral parece que se ha reducido, lo que implica que, a priori, el sistema inmune de la paciente está siendo capaz de controlar la infección y también se ve mejoría de los órganos que se habían visto afectados», añadió el director del Centro de Alertas, Fernando Simón.

► MISIONERO

El nuevo misionero ingresado llegó de Liberia pero no ha estado en contacto con enfermos

to de pasajeros pudieron abandonar el avión, aunque no pudieron recoger su equipaje que les será enviado a casa tras la desinfección del avión que permanece en la Terminal 2 custodiado por bomberos y Guardia Civil.

En un comunicado el Comité Especial para la gestión de la enfermedad, afirmó que a los tres casos se procederá a realizar los análisis PCR, cuyos resultados se darán a conocer a la mayor brevedad. Encuanto a el alta médica fuentes del comité afirmó que según el procedimiento internacional, se da el alta por ébola cuando se tienen dos pruebas negativas con un intervalo de 48 horas.

Por otra parte el Consell de la Informació de Catalunya (CIC)

PUNTO DE VISTA

CHARO ZARZALEJOS

De pánico en pánico

El ébola, cuando nos ha tocado, se ha convertido en un problema de Estado. Para nosotros, para el conjunto de Europa y desde luego para Estados Unidos, en donde pese a su categoría de país líder en materia médica se han cometido errores de apreciación bien parecidos a los vividos en nuestro país o más grave si cabe por sus condición de superpotencia. Es obvio que el virus, todos los virus, tienen una capacidad espectacular para traspasar fronteras, protocolos, incluso medicamentos y desde que surgen hasta que se les logra domesticar pasan muchos años. Buena prueba de ello es el sida. ¿Cuántos muertos produjo? ¿Cuántos años han tenido que transcurrir para que deje de ser mortal?

denunció la difusión de la imagen de la auxiliar de enfermería contagiada por ébola, Teresa Romero, en la habitación del Carlos III, porque vulnera los derechos a la intimidad y la imagen. El CIC,

entidad que vela por el cumplimiento de los principios de ética profesionales del periodismo, considera que mostrar a la enferma postrada en la cama «no aporta nada nuevo a opinión pública».

Crisi sanitària a Espanya

Amb l'ai al cor

L'amença de l'expansió del brot s'aguditz amb l'ingrés de quatre casos més a Madrid i a Tenerife

CELESTE LÓPEZ
 Madrid

La situació que es va viure ahir és un indicatiu clar de tot el que podria passar les properes setmanes. Després de confirmar-se que l'auxiliar d'infermeria Teresa Romero, infectada d'ebola, ja es troba més bé i que el cos li està responant al cruent atac del virus, ara ve la segona part: la possibilitat de més contagis, tal com han advertit durant tota la setmana les autoritats sanitàries. Ahir, tres persones van ingressar a l'hospital Carlos III de Madrid, dues de les quals a la mateixa planta on hi ha Romero (6è). Una altra persona ingressava a Tenerife amb un quadre de febre... I, com assenyalen fonts sanitàries, "és molt probable que en vinguin més". Al tancament d'aquesta edició es desconeixia el resultat dels tests dels ingressats a Madrid, mentre que el del pacient de Tenerife se sabrà avui.

Va ser Fernando Simón, responsable del Centre d'Emergències del Ministeri de Sanitat i membre del comitè d'experts, qui es va encarregar d'informar sobre el trasllat d'un home a Carlos III després que tingués febre per sobre dels 37,7 graus, que és la temperatura que ara estableix el protocol (abans era de 38,6). Aquest home integrava la llista de les 68 persones que havien tingut algun contacte amb Teresa Romero, però no estret (el comitè en diu "de baix risc"), i és per això que feia vida normal i es pre-

Un avió d'Air France, procedent de Lagos (Nigèria) i amb escala a París va ser aïllat a Barajas

cesa Air France, procedent de Lagos (Nigèria) i amb escala a París havia estat aïllat a l'aeroport de Barajas. Un dels 168 passatgers, de nacionalitat nigeriana, tenia vòmits i febre i el van traslladar al Carlos III.

Mentre tots els focus se centren en Barajas, una altra ambulància arribava a l'hospital de referència. Es tracta d'un missioner de l'orde de Sant Joan de Déu, el mateix al qual pertanyien

els traspassats Miguel Pajares i Manuel García Viejo. El missioner havia tornat de Libèria l'11 d'octubre passat. Segons l'orde religiós, aquest pacient es considera de baix risc, perquè no ha estat en contacte amb malalts d'ebola "atès que el Saint Joseph's Catholic Hospital de Monrovia, on ha estat ingressat, està tancat des de l'agost".

També venia de l'Àfrica, en aquest cas de Sierra Leone, un in-

fermer de la Creu Roja que havia treballat al centre de tractament de l'ebola que l'oienagé té a Kema. El sanitari ha estat ingressat a l'hospital La Candelaria (Tenerife) perquè presentava un quadre amb febre, així com mal de coll. La conselleria de Sanitat de les Canàries considera aquest cas "d'alt risc" i ja ha enviat a Madrid les mostres de sang per fer-li el test. El resultat se sabrà al llarg del dia. Les Canàries, mal-

grat ser tan a prop de l'Àfrica, no disposen de cap laboratori d'aquestes característiques. Dues persones que han estat en contacte estret amb aquest pacient també han estat hospitalitzades per precaució. El sanitari va sortir del país africà el 8 d'octubre i, després de passar per Madrid via Brussel·les, va arribar el dia 12 a a Tenerife.

Teresa Romero ha deixat de ser el centre de la informació

CONTACTE DE BAIX RISC?

Un home que va ser atesa a la mateixa ambulància que Romero té febre

nia la temperatura dues vegades al dia.

El que no va dir Simón, però que després sí que van confirmar fonts sanitàries, és que aquest home era un dels set pacients que va traslladar l'ambulància del servei d'urgències (Summa) després de recollir Teresa Romero de casa seva el 5 d'octubre i portar-la a l'hospital d'Alcorcón. L'ambulància, que no va ser desinfectada -fet que els experts han considerat un dels grans errors d'aquesta crisi-, va continuar circulant tot i el risc que comportava.

Poc després es va fer públic que un avió de la companyia fran-

TREBALLAVA AMB INFECTATS

Un infermer de la Creu Roja arribat de Sierra Leone, ingressat a Tenerife

gràcies al fet que ha millorat de salut, mentre que els altres 15 pacients ingressats en observació continuen sense símptomes de la malaltia. Però s'acosten temps d'una gran incertesa perquè no s'ha pogut contenir l'epidèmia a l'Àfrica tal com reclamaven les organitzacions humanitàries. Ara el món desenvolupat té un greu problema que, segons l'ONU, s'ha d'aturar abans del 30 de novembre que ve. Perquè si no, diuen, les dificultats per parar-li els peus seran enormes. ●

SEGUÏXI, MINUT A MINUT, LA CRISI DE L'EBOLA CLICANT AQUÍ
<http://goo.gl/WWkake>

EL QUE SE SAP DE LA TRANSMISSIÓ DEL VIRUS

Font: OMS

Fluids de més risc

La sang, els excrements i els vòmits són els tres fluids corporals on hi ha més quantitat de virus

Fluids amb menys virus

El virus també s'ha detectat, encara que en quantitats inferiors, a la llet materna, l'orina i el semen

Sense prou dades

La saliva i les llàgrimes podrien comportar algun risc, però els estudis sobre això són limitats i no conclouents

Probablement sense virus

El virus mai no s'ha aïllat a partir de la suor

Un ambulància porta a l'hospital Carlos III una pacient que van traslladar amb el mateix vehicle que Teresa Romero

REUTERS

El Marroc pot dir no a la Copa d'Àfrica

■ El Marroc ha proposat d'endarrerir la final de la Copa d'Àfrica de Nacions, prevista per a aquest gener, perquè "no pot posar en risc els seus ciutadans" davant el perill de l'ebola, declaren fonts del ministeri marroquí. El mateix dia l'OMS va anunciar que ajudarà 15 països africans a evitar la propagació de l'epidèmia. / Agències

La foto de Romero no era correcta

■ El Consell de la Informació de Catalunya ha denunciat la difusió de la imatge de la infermera encomanada amb ebola, Teresa Romero, a la seva habitació del Carlos III perquè vulnerar els drets a la imatge i la intimitat. Segons el CIC, "l'únic positiu és la indignació dels ciutadans. S'han mostrat més sensibles que els periodistes". / Agències

Andalusia vol més informació

■ La Junta d'Andalusia reitera que espera informació "exhaustiva" per part dels EUA sobre les operacions militars contra l'ebola a la base de Morón de la Frontera. Malgrat declarar-se "entusiasta", la Junta critica que no veu correcte que s'assabentin del desenvolupament "per la premsa o per l'ambaixador dels Estats Units". / Agències

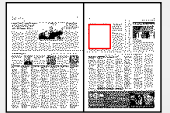

EDUARDO ABAD / EFE / ARXIU

La base aèria de Morón

Una infermera de França, ingressada

■ Una infermera francesa, que va tractar el voluntari repatriat des de Libèria, va ser hospitalitzada ahir als afores de París perquè tenia una "febre sospitosa", segons fonts de l'hospital. La ministra de Sanitat, Marisol Touraine, va manifestar que "no farà comentaris sobre això", ja que va dir que no vol "alimentar la inquietud". / Agències

El CIC denuncia la difusión de la imagen de Teresa Romero a l'hospital

EFE | BARCELONA

■ El Consell de la Informació de Catalunya (CIC) va denunciar ahir la difusió de la imatge de l'auxiliar d'infermeria contagiada per Ebola, Teresa Romero, a l'habitació de l'hospital Carlos III de Madrid, on es troba ingressada, perquè vulnera els drets a la intimitat i la imatge.

El CIC, una entitat que vetlla pel compliment dels principis d'ètica professionals del periodisme, considera que mostrar a la malalta postrada al llit «no aporta res nou a l'opinió pública, no afegeix cap dada rellevant ni tan sols dona

a conèixer un detall secundari d'interès».

En un comunicat, el CIC va assegurar que «mostrar la malalta no és una forma ètica de fer periodisme», que «la vulneració del dret a la intimitat de la senyora Romero és evident» i que aquestes imatges s'han difós sense el consentiment de la dona.

El CIC va afegir que «l'únic punt positiu de tota aquesta qüestió és la indignació que han mostrat els ciutadans en les xarxes socials, que han demostrat més sensibilitat que els periodistes que han emès o publicat les imatges».

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Mirades
El fotoperiodisme, reivindicat

Fotografia: Ricard García Vilanova

El fotoperiodista Ricard García Vilanova va presentar ahir *Libya close up*, el llibre finançat amb micromecenatge per compensar la feina que va deixar de fer durant el seu segrest a Síria. A la imatge, el port de Misurata -feu rebel- en flames després d'un atac la nit del 7 de maig del 2011.

ara.cat

17-10-2014

El millor fotoperiodisme al teu iPad. Descarrega't l'aplicació gratuïta de **l'aramirades**

JORGE ZEPEDA Ganador del Planeta

«La corrupción es la plaga del siglo XXI y del capitalismo»

‘Milena o el fémur más bello del mundo’ denuncia la trata de blancas y las mafias de Marbella

LAURA FERNÁNDEZ / Barcelona

Es lector de Philip Roth y Raymond Carver. Dio órdenes, desde su mesa de redactor jefe, a la reina Letizia cuando la reina Letizia se dedicaba a teclear sin descanso, en la época en la que aún era una aspirante a periodista. «Recuerdo que escribía el 90% del suplemento en el que colaboraba. Firmaba con dos nombres, para que no pareciera todo obra de la misma persona. Era muy eficaz, muy trabajadora», explica. Jorge Zepeda Patterson considera «un salto cuántico» para su carrera de escritor, que hasta la fecha se limitaba a una sola novela, la durísima *Los Corruptores*, haberse convertido en el primer mexicano en ganar el Premio Planeta. El llamado Sieg Larsson hispanoamericano se hizo con el preciado galardón con *Milena o el fémur más bello del mundo*, la historia de una chica croata que acaba «devorada» por una red de prostitución, «una nueva forma de esclavitud propia del capitalismo amoroso y feroz que nos asola». El escenario es Marbella, y el motor, la corrupción.

Pregunta.— ¿Diría que la corrupción es la plaga del siglo XXI?

Respuesta.— Sí, porque aunque la corrupción existe desde que existe el ser humano, es cierto que el capitalismo sin código ético en el que vivimos ha hecho que redoble su fuerza. Hoy ser rico está por encima de cualquier cosa y eso ha llevado a una especie de profesionalización del corrupto que, sin embargo, cree estar siendo un hombre decente en todo momento, porque cualquiera en su lugar haría exactamente lo mismo.

P.— ¿Está diciendo que cuando se miran en el espejo se consideran buenas personas?

R.— Exacto. De la misma manera que son capaces de utilizar tarjetas de crédito con dinero robado y sentirse completamente decentes, no creen estar haciendo nada malo cuando van y compran una mujer que está allí en contra de su voluntad. Luego vuelven a casa y se sienten uno más. Parte de una sociedad que los invita a ser así. Y que incluso los premia por ello.

P.— Se le considera el Stieg Larsson mexicano, ¿cree que la ficción llega más lejos que el periodismo a la hora de explicar la realidad?

R.— Por supuesto. La ficción permite entrar en los rincones más oscuros de la realidad, tra-

tar de entenderla, desde dentro.

P.— ¿Qué hay de Milena, la protagonista de la historia?

R.— Milena es una chica condenada por su belleza. Acaba, de muy pequeña, en una red de trata de blancas. Comercian con su cuerpo las mafias de Marbella. Y es en un viaje a México en el que empieza su reconstrucción. En cierto sentido, pese a ser una novela muy dura, por momentos, abominable, también es esperanzadora, porque nos dice que podemos cambiar la situación en la que estamos, pero que para ello tenemos que luchar mucho.

P.— ¿Es cierto que los narcotraficantes se están pasando cada vez más al mundo de la trata de blancas?

R.— Sí, completamente cierto. Vender droga es arriesgado y sólo puedes vender la mercancía una vez. Vender el cuerpo de una mujer no lo es y puedes venderlo tantas veces como quieras, siempre que aguante. Es así de duro, pero hoy en día ya ni siquiera se les dice que

El periodista y escritor Jorge Zepeda. / SANTI COGOLLUDO

algún día podrán comprar su libertad. Simplemente se las arranca de su entorno y se les hace creer que su familia seguirá viva mientras ellas sigan atendiendo a clientes. Esas mujeres se convierten en propiedad de sus captores, sin que nadie haga nada por remediarlo.

PILAR EYRE Finalista del Planeta

«El libro homenajea a los corresponsales de guerra»

‘Mi color favorito es verte’ es una historia de amor de tintes autobiográficos

L. F. / Barcelona

La escritora estaba cenando, una noche, en un restaurante de Llafranc. En un mexicano llamado El Gitano. Entonces entró por la puerta un tipo «altísimo» y extremadamente guapo. Ella le miró a él y él la miró a ella y no dejaron de hacerlo hasta que decidieron intercambiar unas palabras. «Al principio pensé que me había reconocido y quería un selfie conmigo o algo así, pero luego me di cuenta de que era francés y no tenía ni idea de quién era yo». La que habla es Pilar Eyre, flamante finalista del Premio Planeta con su novela (en realidad, crónica novelada) *Mi color favorito es verte*, una apasionadísima historia de amor que acabó en secuestro y desaparición, en investigación, en algo parecido a un *noir* de país en guerra que es también «un humilde homenaje» a todos aquellos periodistas «que se juegan la vida a diario por 50 euros la pieza», a los que la autora considera «los héroes del siglo XXI»: los corresponsales de guerra,

Respuesta.— He sentido que me desnudaba. Ha sido algo catártico. Me ha servido para entender muchas cosas de mí misma.

P.— Al flechazo inicial y los tres días de pasión posteriores le sigue una historia muy negra...

R.— Sébastien desapareció en la frontera con Turquía al poco de conocernos y luego me enteré de que había sido secuestrado en Siria. Traté de localizarlo, a mi manera, utilizando las mismas herramientas que utilizo en mis investigaciones periodísticas. Es una investigación tan *amateur* que quienes han leído la novela dicen que les recuerda a *Misterioso asesinato en Manhattan*.

P.— ¿Es fan del cine de Woody Allen?

R.— Por supuesto. Y compartimos muchas cosas. Sobre todo el ambiente. Es muy parecido. He hecho que salga en la novela todo mi entorno. Desde mis médicos hasta mi perro Fender.

P.— ¿Se rie tanto de sí misma como Allen?

R.— Lo intento. Creo que la novela es en ese sentido una mezcla de comedia y tragedia. Se pasa de la lágrima a la risa en una línea.

P.— ¿Es cierto que su hijo la animó a escribirla?

R.— Totalmente. Yo llevaba un tiempo alicaída y mi hijo quiso saber por qué. Entonces le dije que tenía que contarle algo y le conté lo que me había pasado con Sébastien y él fue quien me dijo que ahí estaba la historia que tenía que escribir, que jamás se me ocurriría un argumento mejor.

P.— ¿Y qué hay del título?

R.— La verdad es que no tenía título para la novela y fue volviendo un día en coche de Llafranc precisamente que vi un grafiti en una pared, en la carretera, que decía justamente: *Mi color favorito es verte*. Y me dije: ‘Ahí tienes el título de la historia’. Al poco regresé y lo habían borrado. Pero tengo una prueba gráfica. Le hice una foto.

P.— ¿Cuándo empezó a escribir? ¿Recuerdas sus primeras lecturas?

R.— De pequeña estuve muy enferma. Pasé dos años en cama con tuberculosis y leí muchísimo. Recuerdo haber leído *La Odisea* con diez años. No he dejado de leer obsesivamente desde entonces. Escribir fue un proceso natural.

La escritora Pilar Eyre, ayer, en Barcelona. / SANTI COGOLLUDO

como Sébastien, el hombre que le robó el corazón, aquella noche, en un restaurante de Llafranc.

Pregunta.— Está acostumbrada a trabajar con material ajeno, ¿cómo ha sido hacerlo con sus propios sentimientos?

“Visa pour l’Image i Liberpress tenim objectius comuns”

■ El president del festival de fotoperiodisme nord-català va recollir ahir el premi Liberpress 2014, a Girona ■ També van ser premiats Franca Masu, Salomó Marquès, la Llibreria 22 i Justin Webster

Franca Masu, durant la seva actuació amb Eduard Iniesta. A la dreta, Salomó Marquès i Guillem Terribas recollint els seus premis ■ JOAN SABATER

Xavier Castillón
 GIRONA

“Visa pour l’Image i Liberpress tenim objectius comuns, perquè defensem la llibertat d’expressió, la solidaritat i l’humanisme arreu del món”, va dir ahir Jean-Paul Griot, president de Visa pour l’Image, que va rebre a Girona el premi Liberpress 2014, encapçalant tot un palmarès de guardonats que Joan Giraut, president de la Diputació—principal patrocinador institucional dels premis, juntament amb l’Ajuntament de Girona—, va definir com “persones excepcionals

que, pel fet de ser bones persones, poden arribar a ser també millors professionals i artistes”.

L’acte dels premis Liberpress es va obrir ahir a l’Auditori de Girona amb l’homenatge al gest del “pacifista desconegut” que va aturar els tancs a Tiananmen, i va incloure també les actuacions musicals de Josep Tero i la cantant algueresa Franca Masu, i un vídeo de l’homenatge que una delegació de Liberpress, presidida per Carles McCragh, va dedicar al poeta Virgilio Gioti (Liberpress Memorial) al cementiri de Trieste. El premi va ser recollit per la

neta Vittoria. La presidenta d’Amnistia Internacional a Catalunya, Maria Cañadas, va recollir el Liberpress Associació i el director de la Fundació Mar, Miquel Ventura Monsó, el nou premi ecologista Li-verdpress.

No va poder venir a recollir el premi Liberpress Catalunya l’israelià Moshé Haelyon, que està a punt de fer 90 anys i que, segons la seva filla Rachel, continua molt actiu intel·lectual, però té una salut fràgil per viatjar de Tel-Aviv a Girona. “Per a ell és un gran honor rebre aquest premi”, va dir la filla de Haelyon, que ha mantin-

gut viu el llegat dels jueus expulsats fa mig mil·lenni de la península Ibèrica i ha traduït a la seva llengua, el ladi, l’*Odissea* d’Homer i ara també la *Iliada*. Haelyon va ser un supervivent de l’Holocaust i ha dedicat bona part de la seva vida a lluitar per l’humanisme, la pau i la cultura.

L’alguerès, en perill

La cantant algueresa Franca Masu va recollir el premi Liberpress Cançó i, acompanyada per la guitarrista i la veu d’Eduard Iniesta, va cantar *Almablava* i una adaptació de Vinnyoli, *Vida vulnerable*. Masu va dir que el premi

l’havia emocionat, sobretot per les paraules del veredicte: “Per la lluita per preservar la memòria de la seva cultura i identitat de dona sarda i catalana, i per la defensa de les llibertats.” Masu va afegir que el seu gran objectiu és “poder transmetre bellesa i històries a la gent a través de la música, fins i tot en moments tan dolents per a la cultura”. La cantant es va mostrar força pessimista respecte a la supervivència del català de l’Alguer, perquè les institucions gairebé no dediquen recursos perquè sigui una llengua viva, utilitzada pels joves. “Fa vint anys

que canto en alguerès i em sento sola, perquè no hi veig relleu generacional.”

Memòria de mestre

El pedagog Salomó Marquès, premi Liberpress Camins per la preservació de la memòria dels mestres republicans represaliats i exiliats i la difusió dels camins de la retirada a les noves generacions, va dir sobre els joves universitaris que l’acompanyen fins a la platja on hi havia el camp de concentració d’Argelers: “En un país profundament democràtic ja haurien d’haver estudiat aquesta part de la nostra història a l’escola, però la nostra democràcia és molt fluixa.” Marquès continua treballant per lluitar el seu fons sobre l’exili a la UdG i per assessorar estudiants de batxillerat que vulguin fer recerca sobre aquest tema.

En nom de la Llibreria 22 (Liberpress Literatura), Guillem Terribas es va comprometre a “no abaixar la guàrdia i continuar sent una llibreria que treballi per a tots els àmbits culturals”. Terribas va destacar que la 22 és un espai de llibertat: “A la llibreria ha vingut tothom a fer presentacions, excepte l’extrema dreta. Fins i tot em van demanar si Fraga Iribarne podia venir a presentar un llibre, però estava en plena campanya electoral i per això vaig dir que no. Vaig proposar que vingués després de la campanya, i no va venir.”

El director britànic resident a Barcelona Justin Webster va rebre el Liberpress Cinema pel documental *Seré assassinat*, una producció catalana sobre “la impunitat del poder”, a partir de la mort de l’advocat guatemalenc Rodrigo Rosenberg per part del seu govern. ■

DATOS DE COMSCORE

La web del periódico de Unidad Editorial vuelve a ser la líder destacada de la prensa 'on line' en España en septiembre, superando en más de un millón de usuarios únicos a su inmediato perseguidor

ELMUNDO.es, el primero de la clase

E. M. / Madrid

Es el alumno aventajado. El que destaca sobre los demás. Mientras el resto de la clase aún debe esforzarse más, ELMUNDO.es puede presumir de sus notas. Es por ello que se ha convertido en el delegado de la clase, en el representante español más destacado de la información general en castellano en internet. La web del periódico de Unidad Editorial es la líder de la prensa on line en España. Así lo certifican los datos del medidor oficial comScore -aceptado por todo el mercado-, dados a conocer y correspondientes al consumo en ordenadores en el mes de septiembre.

Arranca un nuevo curso. Primer examen. Matrícula para ELMUNDO.es, único medio digital español capaz de superar en septiembre la barrera de los siete millones de usuarios únicos. Esta web logró en dicho mes 7.375.000 usuarios únicos, un dato que reafirma la confianza de los lectores. Se trata de un liderato sin titubeos que queda demostrado en el hecho de que la ventaja con *elpais.com* se situó por encima del millón, concretamente en 1.185.000 usuarios únicos.

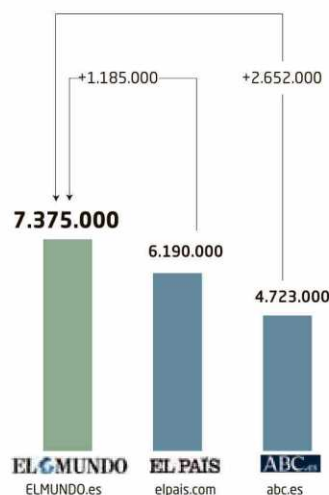
La distancia entre ambas cabeceras digitales se ha disparado en el último año en nada menos que 644.000 usuarios únicos.

La ventaja de ELMUNDO.es se incrementa mucho más si se comparan sus datos con los de *abc.es*. La página de información del grupo Vocento presenta un dato de 4.723.000 usuarios únicos, por lo que se sitúa a 2.652.000 de ELMUNDO.

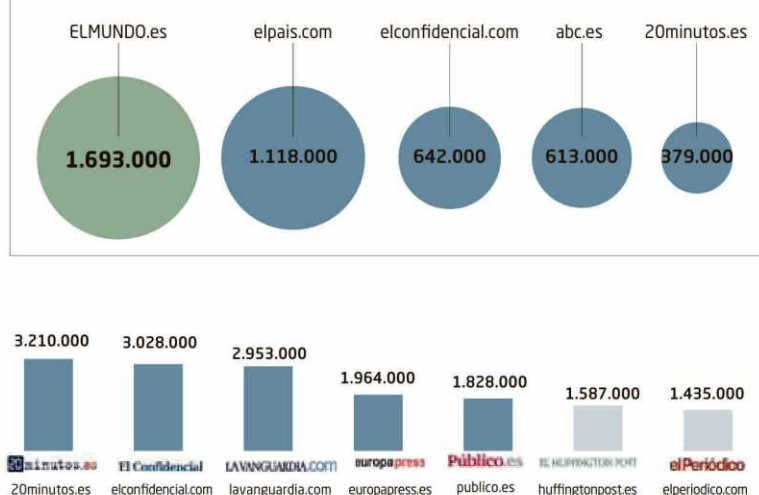
Hace casi un año, en el mes de noviembre de 2013, la web de EL MUNDO ha apostado por un nuevo

■ ELMUNDO.es, líder absoluto en internet

USUARIOS ÚNICOS

NÚMERO DE USUARIOS PROMEDIO DIARIO

FUENTE: Datos elaborados a partir de comScore y registros propios.

EL MUNDO

modelo, donde los internautas pueden disfrutar de la mejor y más amplia oferta de contenidos, ya que tienen acceso a las informaciones publicadas en la versión impresa de este diario. La remodelación digital de la web y su apuesta por un sistema de suscripciones no ha hecho sino fortalecer su tráfico en internet.

Si atendemos al ranking de medios on line generalistas más leídos, dominado por ELMUNDO.es, tras *elpais.com* y *abc.es* figura en cuarto lugar *20minutos.es*, con

3.210.000 usuarios únicos, seguido por *elconfidencial.com*, quinto, que atesora 3.028.000. A continuación, en esta clasificación elaborada a partir de datos de comScore, figura *lavanguardia.com* (2.953.000 usuarios únicos), por encima de *europapress.es*, que cuenta con 1.964.000 usuarios únicos.

ELMUNDO.es también es líder, y de manera destacada, en el número de usuarios promedio diario. Este periódico cuenta con 1.693.000, muy por encima del

1.118.000 de *elpais.com* y a una gran distancia de los 613.000 de *abc.es*. Es más, la web del diario de Vocento es superada en este apartado por *elconfidencial.com*, que cuenta con 642.000.

La clara apuesta de Unidad Editorial por un modelo digital, pendiente siempre de las necesidades y demandas de los lectores, se traduce no sólo en el sólido liderato de ELMUNDO.es. Marca, otra de sus cabeceras, es la dominadora absoluta entre las webs de infor-

mación deportiva, con 5.288.000 usuarios únicos, superando en 1,7 millones a su inmediato perseguidor, *As* (3.532.000). La distancia es todavía mayor si se miden sus cifras con las de los diarios catalanes. En concreto, *marca.com* supera a *sport.es* (1.146.000) en 4,1 millones de usuarios y a *mundodeportivo.com* (1.501.000), en 3,7 millones. Por su parte, *Expansión* es uno de los referentes de la información económica, con 2.457.000.

Nou avenç en la llei que protegirà la propietat intel·lectual a Espanya

L'obligació de pagar els mitjans per l'ús de notícies enfronta Google amb els editors

SALVADOR ENGUIX

La modificació legal que obligarà els agregadors a compensar els editors per divulgar les seves notícies podria entrar en vigor el proper mes de gener. La discussió de la reforma de la llei de Propietat Intel·lectual (LPI), que recull aquesta mesura, va ser ratificada dimecres al Senat amb els vots del PP. Tornarà ara al Congrés dels Diputats, que la podria aprovar a final d'aquest mes.

LA REACCIÓ

Google ha advertit que tancarà Google News a Espanya si s'aprova la norma

LA DENÚNCIA

Els editors critiquen que el cercador "s'aprofita de l'esforç aliè"

EL CONTEXT EUROPEU

Brussel·les manté una investigació oberta a Google per abús de posició dominant

El Govern ha volgut amb aquesta reforma implementar un marc legislatiu amb què aturar la pirateria a internet i defensar els drets d'autor contra els intercanvis no autoritzats de material protegit a la xarxa, amb multes de fins a 600.000 euros.

Però la mesura més controvertida és l'article 32.2, que estableix el pagament "irrenunciable" d'un cànon per part dels agregadors de notícies als editors de continguts com a com-

Els editors demanen compensacions al cercador Google

pensació per aquest ús. Google havia comunicat al Govern que si s'aprova aquesta taxa tancaria el seu servei Google News a Espanya.

Feia temps que l'Associació d'Editors de Diaris Espanyols (AEDE), en línia amb els editors d'altres països com Alemanya o França, sol·licitava al Govern espanyol que adopti mesures perquè les companyies que facin un ús comercial a internet de les notícies dels diaris compensin el

titular d'aquests drets. Els editors de tot el món argumenten que els agregadors de notícies i les xarxes socials guanyen diners enllaçant continguts que ells produeixen amb un cost tècnic i humà. L'AEDE defensa que Google exerceix una "posició dominant" al mercat de consum de notícies a internet, ja que "s'aprofita de l'esforç aliè i va en contra dels emprenedors que produeixen continguts, creen ocupació, cotitzen i paguen impostos".

Per la seva part, Google respon que aquest agregador permet als editors més circulació de les seves informacions, acostant de nous lectors als diaris i, afegeix, més ingressos publicitaris per als diaris digitals. Els agregadors afirmen que limitar la difusió de continguts és "limitar la llibertat d'expressió". Aquesta ha estat una afirmació que l'AEDE i els periodistes han rebutjat de totes totes, ja que entenen que són els mitjans de comunica-

ció els que de veritat garanteixen al lector aquest dret.

Alemanya, per exemple, va aprovar una reforma legislativa perquè els editors puguin cobrar als agregadors de notícies per utilitzar part dels seus articles. Google només indexa els mitjans que es donen voluntàriament d'alta. Recentment, alguns mitjans han denunciat Google per enllaçar els seus continguts sense compensar-los. Google, com a resposta i càstig, ha optat per enllaçar només els titulars de les notícies sense que es visualitzin els textos complets, ni les fotos ni altres continguts associats com ara vídeos.

D'aquesta manera, Google pretén reduir, a tall de càstig, el trànsit de lectura d'aquests mitjans. A França els editors i Google van arribar a un acord (60 milions d'euros) per "compensar" la difusió de continguts.

Aquesta disparitat de criteris es produeix en espera que la Comissió Europea elabori una normativa comuna a la UE. El sector ja ha formulat unes quantes propostes, i fins i tot alguns editors tan importants com Rupert Murdoch no han dubtat a denunciar davant Brussel·les "la posició dominant de Google".

En aquest context, la Comissió Europea manté oberta una investigació a Google per abús de posició dominant, ja que els serveis propis de la companyia, segons les denúncies presentades, releguen posicions secundàries en les recerques als competidors que ofereixen les mateixes prestacions.

Des que es va obrir la investigació el 2010, el cercador ha presentat fins a tres propostes de conciliació que han estat rebutjades per la Comissió en considerar que els seus compromisos són insuficients. ●

El món que portem dins

EL FOTOPERIODISTA RICKY DÁVILA EXPOSA 'TODAS LAS COSAS DEL MUNDO' A LA SALA DE GAS NATURAL FENOSA, UN EXERCICI D'INTROSPECCIÓ PERSONAL ON REUNEIX EL SEU IMAGINARI VISUAL I LA SEVA POESIA ESCRITA

TERESA SESÉ

Des de la fotografia hi ha infinitat de maneres d'apropar-se a la realitat. La de Ricky Dávila (Bilbao, 1964) és fruit d'una implacable recerca de si mateix. Durant anys, ha viatjat pel món – Odessa, Manila, Bogotà... – “a la recerca de geografies exòtiques, que en realitat em servien més com viatges de coneixement personal que de coneixement del món”, explica. “Utilitzava el viatge com a gimnàstica personal per obligar-me a la condició d'espectador. Aquesta posició d'expectació no era capaç de provocar-la en el meu entorn diari. Ara sí”.

Todas las cosas del mundo, 46 fotografies en blanc i negre i de gran format que s'exposen a la sala d'exposicions de Gas Natural Fenosa i que es recullen en un llibre del mateix títol, és el resultat d'aquest exercici brutal d'introspecció dut a terme entre els anys 2010 i 2013. El títol fa referència al descobriment d'aquest escenari personal (els éssers estimats, la família, la memòria...) com a mesura del cosmos.

“El temps, molinet infatigable, redueix tot record al miratge d'una mera il·lusió”, explica l'autor, que combina per primera vegada el seu poemari visual amb poemes escrits al llarg d'aquest temps. Si a *Nubes de un cielo que no cambia* (2009) introduïa ja poemes de Dufay Bustamente, un noi del carrer que va conèixer en el seu primer viatge a Bogotà, ara és la seva escriptura fotogràfica la que entra a les sales d'exposicions. “Nostalgia/ de lo que nunca ocurrió/ mil coartadas desaprovechadas/ ningún pecado/ del que arrepentirse”.

Després de vint anys de trajectòria, Dávila conside-

Una de les imatges de Dávila presents a l'exposició.

ra que “al final, et relaciones a força de parpelleigs visuals i sempre hi ha una continuïtat. És una evolució gradual, un canvi natural. No sóc el millor jutge de la meua feina, però crec que en les meves fotografies es pot apreciar una deriva cap a allò poètic des de la prosa”.

“Hi ha també –afegeix– un salt de la tercera a la primera persona, un assumir el jo com a eix d'acció creativa. A mesura que et fas gran, a mesura que et descobreixes fràgil, vas perdent curiositat pels altres. No és un exercici personal d'autocomplaença, sinó una defensa davant

EL TREBALL DEL FOTOPERIODISTA RICKY DÁVILA ÉS FRUIT D'UNA RECERCA DE SI MATEIX IMPLACABLE I CONSTANT

del món. El que explico és universal. En l'exercici de la poesia escrita estàs obligat a donar a llum territoris personals, i amb allò visual passa el mateix".

El cineasta Álex de la Iglesia va definir la fotografia de Dávila com "un cop de puny directe al cor". Aquest és el poder de la poesia, evident en sèries fotogràfiques imprescindibles, com *Manila* (2005), *Ibérica* (2007), *No Vodka on the Moon* (2007), l'esmentada *Nubes de un cielo que no cambia* (2009) i *Objetos perdidos* (2010). Biòleg de formació, actualment dirigeix el Centre de Fotografia Contemporània de Bilbao, que, en un temps rècord, s'ha convertit en una referència en l'àmbit de la imatge. Va començar en el terreny del fotoperiodisme, on va rebre importants premis, com el FotoPres, el World Press Photo o l'Ortega i Gasset. "A la poesia hi arribo per necessitat, no per adorn", precisa.

"La poesia, com a lector i com a escriptor, és més important per a mi que com a registre fotogràfic. La gent reclama a la foto una objectivitat amb la realitat que és absurda, perquè confon objectivitat amb realitat i subjectivitat amb impostura. Jo

faig servir la càmera com un exercici de subjectivitat davant del món, i modelo llums i realitats al meu caprici. Només faltaria! Això no és una crònica de la realitat: utilitzo el món com a instrument, modelant-ne totes les formes al meu gust".

A *Todas las cosas del mundo*, les imatges no es corresponen a una geografia en sentit literal. No sabem on han estat preses ni qui en són els protagonistes. "Vinc del document visual i aquí són importants els postulats del temps i el lloc. Ara, tot aquest imaginari no té més cartografia que la meua, encara que tampoc es tracta d'un dietari personal. Crec que és més edificant, culturalment. Estàs instal·lat en l'imaginari del col·lectiu. Quan t'alliberes d'aquest compromís, comença el veritable alliberament. Es tracta d'assumir aquesta realitat i, a partir d'aquí, comences a construir".

TODAS LAS COSAS DEL MUNDO. RICKY DÁVILA

SALA D'EXPOSICIONS DE GAS
 NATURAL FENOSA. PLAÇA DEL GAS,
 1. BARCELONA. DE DILLUNS A
 DIVENDRES, DE 10 A 14H I DE 16 A
 20H. FINS AL 6 DE MARÇ DEL 2015.

Totes les imatges són en blanc i negre i en grans formats.

El Festival «Visa pour l'image» advoca per la llibertat d'expressió

El president del certamen de Perpinyà, Jean-Paul Griolet, recull a Girona el premi Liberpress

GIRONA | DdC

■ El festival de fotoperiodisme Visa pour l'image, que s'organitza anualment a Perpinyà, va expressar ahir la seva vocació de defensar la llibertat d'expressió, a través del seu president, Jean-Paul Griolet, de visita a Girona per recollir el Premi LiberPress.

Griolet va agrair el guardó en el 26è aniversari d'aquesta cita internacional del periodisme més compromès, qualificada pel jurat com la de «més prestigi» de les que se celebren en el món.

El president de Visa pour l'image va rebre el premi ahir a la nit en una cerimònia organitzada per l'associació LiberPress i la Diputació de Girona en la qual també estaran presents la resta de vencedors en diferents categories.

Salomó Marquès

Així, Amnistia Internacional va rebre el premi Associacions per la seva tasca a favor dels drets humans, mentre que el pedagog Sa-

Els premiats posen durant la gala, celebrada al Palau de Congressos de Girona.

El professor de la UdG Salomó Marquès rep el premi Camins per haver obert camins d'erudició a tants alumnes

Franca Masu va ser la guanyadora en la categoria de Cançó i Moshé Haelyon va rebre el premi Catalunya

lomó Marquès va recollir el guardó Camins per la seva trajectòria.

Pedagog i professor de ciències de l'educació de la UdG, Marquès va rebre el premi per la seva «gran trajectòria humana i pedagògica que ha obert camins d'erudició, de rigor i de sensibilitat a tants alumnes i mestres».

D'altra banda, se l'ha reconegut també per haver recuperat, treballat, ensenyat i acompanyat «tanta gent, gran i jove, per mostrar-los els dolorosos camins de l'exili».

El guanyador de la categoria Cançó és la cantautora Franca Masu, mentre que el poeta grec Moshé Haelyon es va imposar en la de Catalunya per la seva dedicació a l'humanisme i la seva dedicació a preservar la memòria de l'holocaust.

El cineasta Justin Webster (Cinema), la Fundació Mar (Ecologia), la Llibreria 22 (Literatura) i el poeta Virgili Giotti (Memorial) completen la relació de premiats.

Expansión.com, la web económica que más crece en un año

UNIDAD EDITORIAL/ Los diarios digitales de Unidad Editorial afianzan su liderazgo en Internet, según comScore.

Expansión. Madrid

La edición digital del diario EXPANSIÓN fue la que más creció en el último año entre los diarios económicos, ya que alcanzó los 2.457.000 usuarios únicos en septiembre, un 20,92% más que en septiembre del año pasado, según los últimos datos del medidor oficial comScore –aceptados por todo el mercado– correspondientes al consumo en ordenadores.

La categoría de medios “Económicos” experimentó en su conjunto una caída del 6,74% en ese mismo período.

La evolución de Expansión.com en el último mes del que hay datos, septiembre, con un crecimiento un 33,89% en número de usuarios únicos sobre agosto, contrasta con el 14,04% de incremento medio experimentado por el sector de medios “Económicos”, según comScore.

La página web de El mundo.es registró durante este periodo un total de 7.375.000 usuarios únicos. Las cifras del diario de Unidad Editorial acreditan el valor de su marca y agrandan la brecha ya existente con la competencia. En concreto, la ventaja de Elmun-

do.es con respecto a elpais.com se sitúa por encima del millón de lectores, en 1.185.000 usuarios únicos. La distancia entre ambas cabeceras digitales se ha disparado en el último año en 644.000 usuarios únicos.

Marca.com se reafirma en su primera posición entre los diarios de información deportiva con 5.288.000 usuarios únicos. Supera ampliamente a su competidor, as.com, que se queda en

3.352.000 (1,9 millones menos).

La distancia es mayor si se miden sus cifras con las de los diarios catalanes. En concreto, Marca.com supera a sport.es (1.146.000) en 4,1 millones de usuarios y a mundodeportivo.com (1.501.000), en 3,7 millones. El tramo que le separa de Yahoo Sports-Eurosport (976.000) es aún más evidente, con 4,3 millones de diferencia.

Expansión.com aumentó sus usuarios únicos en un 20,92% en los últimos doce meses

En septiembre, Expansión.com creció un 33,89%, muy por encima del sector

El largo camino de Sánchez hacia la presidencia de RTVE

► El candidato del PP ya es consejero, pero no será presidente hasta el 22 de octubre

M. MORENO
MADRID

Ayer RTVE copó la agenda del Congreso. Los diputados eligieron en una segunda vuelta a José Antonio Sánchez, candidato del PP a la presidencia, como miembro del Consejo de la corporación y rechazaron su elección como presidente, aplazando la confirmación oficial del máximo cargo de la televisión pública hasta el próximo 22 de octubre.

Este largo camino burocrático que debe recorrer Sánchez hasta ser nombrado oficialmente responsable de la corporación tiene su origen en el cambio legislativo aprobado por el Gobierno del PP en 2012, que estipula que el futuro presidente de RTVE necesita el respaldo de al menos dos tercios (más de 230 escaños) de la Cámara Baja en

una primera vuelta y al menos una mayoría absoluta (176 diputados) en una segunda votación. Este mismo sistema es el que se usa para la elección de los miembros del Consejo de RTVE, paso previo para convertirse en dirigente de la corporación. Dado que en la consulta del pasado martes José Antonio Sánchez no logró la mayoría cualificada necesaria para entrar en el Consejo, ya que obtuvo 178 apoyos, la elección se repitió ayer, jornada en la que recabó 180 votos, suficientes para convertirse en consejero en una segunda vuelta.

Nueva consulta

En la votación para elegir al presidente, el candidato del PP fue rechazado como presidente de la Corporación en una primera instancia. Los 176 apoyos de los populares y los 94 votos en blanco no alcanzaron la mayoría cualificada necesaria en esta primera ronda. Por ello, su nombramiento quedará apla-

zado hasta el próximo miércoles 22 de octubre, en el que Sánchez tan solo necesitará mayoría absoluta (176 votos)

para convertirse en jefe de la pública. Dado que el Partido Popular cuenta con 185 diputados en la Cámara Baja, previsiblemente logrará convertir a su candidato en el cuarto presidente nombrado por el Congreso, después de Luis Fernández, Albert Oliart y Leopoldo González-Echenique.

Izquierda Plural, PNV y Amair no participaron en un proceso que calificaron de «farsa». UPyD criticó que la «mayoría implacable del PP» recayera de nuevo sobre RTVE, mientras que el portavoz del PSOE recaló que el candidato será elegido sin consenso, en una te-

levisión cada vez más «endeudada y sin credibilidad». Los populares defendieron la capacidad «incuestionable» del candidato y recriminaron al resto de grupos sus críticas antes de conocerle.

José Antonio Sánchez

Licenciado en Ciencias de la Información, fue director general de Telemadrid y RTVE

RELLEU A LA CORPORACIÓ ESTATAL

Sánchez serà president de RTVE dimecres que ve

► El candidat del PP ja és conseller per majoria absoluta

J. C. R.
MADRID

El cantat nomenament de José Antonio Sánchez com a nou president de RTVE haurà d'esperar fins dimecres que ve, perquè ahir no va aconseguir els dos terços de vots del Congrés que exigeix la llei per a la primera volta. La votació es repetirà el 22 d'octubre i Sánchez serà elegit, si no hi ha cap sorpresa, per al càrrec amb la majoria absoluta que té el PP. L'aspirant va superar ahir el

primer pas i va ser designat membre del consell d'administració de RTVE, condició indispensable per ser president.

El candidat proposat pel PP no va tenir problemes per convertir-se en conseller, ja que en aquesta segona votació (la primera va ser dimarts) en tenia prou amb la majoria absoluta. Hi van participar 295 diputats, dels quals 180 van donar suport a Sánchez, quatre van votar pel candidat proposat per UPD, Francisco Ja-

vier Montemayor, i 109 pertanyents a l'oposició ho van fer en blanc.

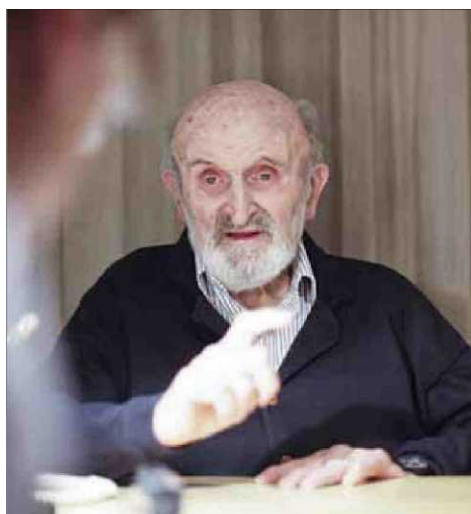
Una vegada proclamat Sánchez membre del Consell, el ple del Congrés va procedir a la votació de la seva candidatura com a president de RTVE, que va ser rebutjada al no aconseguir la majoria qualificada. El resultat de l'escrutini va ser de 176 vots a favor, 94 en blanc i un de nul. L'operació es repetirà d'aquí cinc dies i el fins ara director general de Telemadrid serà president.

► José Antonio Sánchez.

Abans de la votació, va tenir lloc un petit debat en què el portaveu del PSOE, Germán Rodríguez, va acusar el PP de «culminar la missió de tornar RTVE als temps de la manipulació i l'ús partidista». Per a Rodríguez, la principal raó de la «pressa» de l'Executiu en aquest nomenament són les seves «urgències electorals» i el desig de tenir «més control polític». «El Govern creu que la culpa de la mala imatge del senyor Rajoy i del seu equip és de TVE, que no fa prou», va dir.

Tant Rodríguez com la portaveu d'UPD, Irene Lozano, es van referir al dur manifest firmat per gairebé 1.500 professionals de RTVE en contra de «la manipulació i la censura» a TVE. «Aquest Govern vol controlar els seus mitjans de comunicació, però no ho aconseguirà», va advertir Lozano. El portaveu d'Esquerra Plural, Ricardo Sixto, va qualificar el nomenament de Sánchez, que ja va dirigir RTVE durant l'etapa d'Aznar, d'«autèntica farsa en tres actes». ■

Joan Guillamet, al seu domicili de Barcelona, durant una entrevista que li va fer aquest diari el 2011 ■ ROBERT RAMOS

Mor l'escriptor i periodista empordanès Joan Guillamet

■ Fundador de la revista 'Canigó', va publicar diferents llibres de temes relacionats amb l'Empordà

Redacció
FIGUERES

L'escriptor, periodista i professor de literatura Joan Guillamet i Tuèbols (Figueres, 22 d'octubre de 1922) va morir ahir a Barcelona amb 91 anys. Catedràtic de literatura, va exercir de periodista durant bona part de la seva vida i va ser fundador i membre del consell de redacció de la revista mensual *Canigó*, l'any 1954. Considerat un expert en temes empordanesos, va escriure diversos llibres sobre literatura, l'Empordà i també sobre la bruixeria al país, com ara *Bruixeria a Catalunya* (La Paraula Viva, 1976), *Els gitans; aproximació a un racisme* (Pòrtic, 1970), *Coses i gent de l'Empordà* (Selecta, 1972), *Vent de tramuntana, gent de tramuntana* (Ed. Empordanesa, 1980), *Llegendes del poema 'Canigó' de Jacint Verdaguer* (Braú, 1997), *Tots hem fet l'estraperlo* (Dima, 1968), *La plana, el vent, la gent* (Joventut, 1997).

Com a periodista va col·laborar amb publicacions com *El Correo Cata-*

lán, *El Noticiero Universal*, *Tele Exprés*, *Catalunya Exprés*, *Avui*, *La Vanguardia*, *Punt Diari*, *Tele Estel*, *Presència*, *Serra d'Or*, i *Empordà Federal*, entre d'altres, i també amb Ràdio Popular de Figueres.

Guillamet, pare del també periodista Jaume Guillamet, va exercir de docent, ensenyant llati i literatura espanyola durant més de vint-i-cinc anys, al col·legi La Salle (els Fossos) i l'institut Ramon Muntaner de Figueres. Als 45 anys, després de guanyar les oposicions de catedràtic, se'n va anar a viure a Barcelona.

La seva feina va ser reconeguda amb premis com ara l'Antoni Puig de Conill, en els Jocs Florals de l'Empordà, per un relat d'amor. També va ser guardonat el 1948 en els Jocs Florals de Banyoles i el 1971 va obtenir el premi Catalònia pel llibre *Coses i gent de l'Empordà*. El Consell Comarcal de l'Alt Empordà el va premiar per la seva trajectòria literària i periodística, i el 2008 va ser nomenat fill predilecte de la ciutat de Figueres. ■

CRÍTICA DE TV

Alfred Rexach

TVE, mayday, mayday

Mil cinc-cents professionals de TVE demanen "socors" davant la situació de "manipulació i censura" que es viu en aquella casa, reclamen el final de la "utilització partidista" i reclamen la tornada "a un model que garanteixi la independència de la corporació RTVE".

No és broma, és gravíssim que la primera i més cara televisió pública espanyola –la que paguem tots, votem a qui votem– pugui estar manipulada i posada al servei d'un partit, el PP esclar, que és el que governa i és, per tant, responsable directe del que ens succeeix com a societat. O sigui, que a més de gravíssim és intolerable. La informació pública televisada és una peça substancial de la democràcia. Si es perverteix, es perverteix la democràcia, per això el *mayday* d'aquest miler i mig de professionals resulta tan alarmant.

Bastant menys greu, però també irritant, resulta la deriva que algunes televisions prenen amb formats com les tertúlies televisades en què informació i opinió es barregen i fins i tot obren pas al disbarat. En vam veure un exemple aquesta setmana a *Las mañanas de Cuatro*, on el president del Govern espanyol, Mariano Rajoy, va ser objecte d'al·lucinares i pèrfides comparacions.

Acceptem com a punt de partida que a Don Mariano de carisma no n'hi sobra i que fins i tot pot resultar antipàtic a molta gent –tot i que hi ha, per cert, uns quants milions de ciutadans que el voten i que potser els cau bé–, i com que es dona la circumstància que és el president del Govern és lògic que li ploguin crítiques, desqualificacions i fins i tot impropis, però el seu càrrec no hauria de comportar-li ni insults ni comparacions odioses.

No sembla que pensin així alguns dels tertulians aplegats a *Las mañanas de Cuatro*, un dels quals va afirmar que "ni Franco no era tan brutal". Juraria que Jesús Cintora, conductor de la xerrada, va fer un bot a la cadira en sentir l'exabrupte, encara que va seguir assegut fins que el seu convidat va deixar anar una altra perla: Rajoy presideix "una dictadura pitjor que la de Guinea". Alça, noi!!

Comparar ara un president elegit, amb una milionada de vots, amb Franco o amb un dictador guineà em sembla un veritable disbarat, un excés ni informatiu ni formatiu, ja que aquesta comparació promou el contrari: desinforma, desorienta i contribueix que ens fem un bon embolic, que és justament el contrari del que ens convé, si esperem que algun dia aquest país valgui més la pena del que val ara.

Prengui'n nota, Cintora.

José Antonio Sánchez serà nomenat president dimecres que ve. EFE

Sánchez entra a RTVE amb els únics vots del PP

ARA
BARCELONA

El candidat del PP a presidir RTVE, José Antonio Sánchez, es va convertir ahir en conseller de l'ens públic, amb els únics vots del partit que l'havia proposat. Després que dimarts el Congrés tombés el seu nomenament en una primera votació en què requeria una majoria de dos terços per sortir escollit, en aquesta segona votació, en què només feia falta la majoria absoluta, va aconseguir passar el tall.

De fet, el candidat va rebre el suport de 180 diputats en una votació secreta que també va deixar 4 suports per al candidat proposat per UPyD, Francisco Montemayor, 109 vots en blanc i 2 de nuls. Tal com ja havia passat dimarts, els diputats d'Esquerra Plural, del PNB i d'Amaiur van optar per no participar en la votació com a mostra de protesta pel que consideren una imposició del candidat del PP.

Amb aquest nomenament, s'aplana el camí cap a la seva elecció com a president de l'ens. Sánchez encara no ha aconseguit el nomenament, ja que per a això cal una altra votació específica que va tenir lloc al final del ple d'aquest dijous i en què, com s'esperava, no va aconseguir el suport dels dos terços del Congrés. En concret, va rebre 176 vots favorables, mentre que 94 van ser blanc i un nul.

Sánchez, doncs, haurà d'esperar fins dimecres de la setmana que ve per convertir-se en el substitut de Leopoldo González-Echenique. En aquesta segona votació en tindrà prou amb la majoria absoluta de la cambra –i per tant, amb els vots del PP– per ser escollit. —

El Punt Avui, guanyador del premi Lluís Comanys

Redacció

BARCELONA

El Punt Avui és un dels guanyadors dels XX Premis Nacionals President Lluís Companys, que atorga el casal d'ERC de Sants-Montjuïc. En l'acte, que se celebrarà aquest vespre al Teatre de Sant Miquel de Barcelona, també seran guardonats Conxita Julià, Santiago Vidal, Jaume Arnella i el Cercle Català de Negocis.

Aquests premis volen ser "un reconeixement a les persones i entitats que s'hagin distingit al llarg de la seva trajectòria en la defensa de la llengua i la nació catalanes". ■

ESTAT ESPANYOL

Sánchez ja és conseller de RTVE però no president

El candidat del PP a presidir RTVE, José Antonio Sánchez, va obtenir ahir l'aval del Congrés per ser membre del consell d'administració de l'ens públic, i ho va aconseguir en una segona votació amb majoria absoluta, després que dimarts passat no hagués aconseguit el suport necessari. Ara, perquè obtingui l'aval per ser president, haurà de fer-se una altra votació, el 22 d'octubre que ve. ■ EFE

Netflix se desploma en Bolsa cerca del 20%

La compañía estadounidense de distribución de películas y series online se desplomaba ayer cerca del 20% a media sesión tras elevar el número de suscriptores menos de lo previsto en el tercer trimestre por haber elevado los precios. Netflix ganó 59,3 millones de dólares (46,7 millones de euros) en dicho periodo, un 86,5% más.

INTERNET

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Col·legi de Periodistes de Catalunya

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
17/10/14	Denuncian la difusión de la imagen de Teresa Romero en el hospital / El Economista.es	32	1

Periodisme i Mitjans de comunicació

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
17/10/14	El sector cultural s'encén amb la Llei de Propietat Intel·lectual / Economia Digital	34	2

Col·legi de Periodistes de Catalunya

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Denuncian la difusión de la imagen de Teresa Romero en el hospital

Viernes, 17 de octubre de 2014

Barcelona, 16 oct (EFE).- El Consell de la Informació de Catalunya (CIC) ha denunciado hoy la difusión de la imagen de la auxiliar de enfermería contagiada por ébola, Teresa Romero, en la habitación del hospital Carlos III de Madrid donde se encuentra ingresada, porque vulnera los derechos a la intimidad y la imagen. El CIC, una entidad que vela por el cumplimiento de los principios de ética profesionales del periodismo, considera que mostrar a la enferma postrada en la cama "no aporta nada nuevo a opinión pública, no añade ningún dato relevante ni tan sólo da a conocer un detalle secundario de interés".

Periodisme i Mitjans de comunicació

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

El sector cultural s'encén amb la Llei de Propietat Intel·lectual

Viernes, 17 de octubre de 2014

El Partit Popular s'ha quedat sol amb la reforma de la Llei de Propietat Intel·lectual, també batejada com a Llei Lassalle. És l'única formació que ha votat al seu favor, mentre compta amb el rebuig no només de la resta de partits, sinó també del sector cultural. Els artistes, editors, autors i productors tiren espurnes amb la nova normativa. Tal és l'oposició que presenta el col·lectiu que no dubtarà a anar als jutjats, si és necessari, perquè es corregeixin algunes mesures. Un dels temes més peliagudos és la compensació que reben els autors per les còpies privades. El sector rebutja el nou sistema que ha triat el Govern dels populars. "Amb la Llei del PP cada ciutadà paga de mitjana set cèntims a Espanya per còpia privada i ho paguem tots perquè s'ha inclòs als pressupostos de l'Estat", lamenta el portaveu de l'Associació per al Desenvolupament de la Propietat Intel·lectual (Adepi), Carlos Garriga. La polèmica està servida. Però l'organització encara va un pas més enllà. Confessa que era millor, fins i tot, --el tampoc exempt de polèmica-- cànon digital que va fixar l'anterior Executiu. "Era un sistema menys dolent. A Europa es paga un petit percentatge per cada reproductor multimèdia que es compra i a Espanya s'ha suprimit aquest sistema per afegir aquest cost en una nova partida dels pressupostos, la qual cosa ha reduït la quantitat recaptada de forma considerable i obliga a tots els espanyols a pagar", afegeix Garriga. No obstant això, el principal problema que se li pot presentar al Govern serà un altre. La nova llei pot ser contrària a la normativa europea. El Suprem ha plantejat aquesta qüestió al Tribunal de Justícia de la UE que, de moment, no s'ha pronunciat sobre aquest tema, segons apunten fonts judicials. Amb el nou sistema, les entitats de gestió de drets d'autor cobren en funció del dany benivolgut, és a dir, en funció del que han deixat de cobrar per les còpies privades. Amb l'anterior cànon digital es cobraven més de 100 milions d'euros, mentre que amb el canvi que ha introduït l'actual Govern només cinc. "Encara que en la seva última intervenció el Partit Popular va elevar la quantitat fins als 20 milions d'euros", assegura l'Adepi. La pirateria i altres casos com el de Megavideo. Encara que no totes les crítiques que rep la nova llei són per les compensacions per còpies privades. El sector cultural es queixa que no es tallen d'arrel altres problemàtiques. El col·lectiu assegura que segueix sense solucionar-se la pirateria a Espanya, així com la identificació dels usuaris en internet i el bloqueig de les pàgines web que comparteixen continguts de forma il·lícita. No obstant això, amb la reforma les multes màximes per pirateria s'han duplicat --després de passar de 300.000 a 600.000 euros-- i les mínimes d'han quintuplicat de 30.000 a 150.000 euros--." Segueix sense ser fàcil saber qui vulnera els drets amb l'intercanvi d'arxius sense autorització ni tampoc existeix certa agilitat a posar fre als portals com Megavideo", afegeix Garriga. Però aquesta reforma de la llei ja té data de caducitat abans que passi per l'últim tràmit. Encara ha de ser aprovada pel Congrés definitivament. Només tindrà vigència un any i, segons ha confessat el propi Ministre de Cultura, José Ignacio Wert, passat aquest temps, el Govern farà una reforma integral. Encara que, per llavors, tal vegada l'Executiu estigui en mans d'altres

formacions i no dels populars.